

КАЛУ́ГА Ганна Максимівна (14. 12. 1924, м. Лубни, нині Полтав. обл. — 20. 04. 2011, там само) — майстриня художньої кераміки. Закін. Київ. училище приклад. мистецтва (1948; викл. *М. Прахов*). Працювала 1949–2004 — на Київ. експерим. керам.-худож. заводі: 1975–80, 1987–93 — гол. художником. У виробництво впроваджено: статуетки «Гуцульський танець» (1956),

«Узбечка» (1957), «Солоха» (1959), «Баба Параска», «Баба Палажка» (обидві — 1960), «Гандзя» (1962, форма О. Рапай), «Там дівчина воду брала» (1964), «Аркан», «Майська ніч» (обидві — 1969), «Левко і Оксана» (1970, форма О. Жникруп), «Намисто» (1971, форма В. Щербини) і кухоль «Богатир» (1969, форма Я. Козлової). Створювала та оздоблювала петриків. розписом декор. вази («М. Ломоносов», 1957; «Жовтень», 1971; «Букет», 1972; «Братерство», 1979; «1500-річчя Києва», 1982, форма трьох ваз Я. Козлової; «Калина», 1978, розпис К. Нікітаєвої; «Ювілейна», 1980, із Г. Павленко-Черниченко; «325-річчя возз'єднання України та Росії», 1989; із портретами В. Леніна, Л. Брежнєва та ін.), фарфор. медальйон із портретом Ф. Кастро. Творчість К. відзначається зверненням до нар. традицій, вдалим композиц. поєднанням портрет. зображень із квіток. розписом. Окремі вироби зберігаються у НМУНДМ, Яготин. істор. музеї (Київ. обл.).

Рекомендована література

1. Школьна О. В. Київський художній фарфор ХХ століття. К., 2011.

Т. С. Нечипоренко

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Калуга Ганна Максимівна / Т. С. Нечипоренко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-10671>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).